ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37,5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1040 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ Παρασκευὴ 19 Δεκεμβρίου 1947

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΠΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΛΙΝ ΜΟΝΟΝ ΟΜΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΜΕΡΟΥΣ - ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΣΑΛ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 18 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.).— Ὁ πρόεδρος Τροῦμαν ἐδήλωσε σήμερον ὅτι, κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐν Λονδίνῳ Διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τῶν 4 ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, θὰ ἦτο εὐτυχὴς νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ στρατάρχου Στάλιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη θὰ ἐλάμβανε χώραν μόνον ἐν Οὐασιγκτῶνι.

Ὁ κ. Τροῦμαν ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι δὲν ἔχει ποσῶς ἀπογοητευθῆ ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀποτυχίας τῆς Διασκέψεως καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι τελικῶς ὁ κόσμος θὰ κατορθώσῃ νὰ κερδίσῃ τὴν εἰρήνην, τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην ἔχει.

Ὁ κ. Τροῦμαν ὅστις ὡμίλει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρ' αὐτῷ τακτικῆς ἑβδομαδιαίας συγκεντρώσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐτόνισε σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ νὰ μετάσχῃ εἰς συσκέψεις τῶν δύο Μεγάλων ἢ τῶν τριῶν Μεγάλων μετὰ τῶν κ.κ. Στάλιν καὶ Ἄτλυ.

Ὁ κ. Τροῦμαν προσέθεσεν ἀκολούθως ὅτι δὲν ἔχει λάβει τελευταίως προσωπικὰ μηνύματα ἀπὸ μέρους τοῦ Ρώσσου ἡγέτου.

Ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος, παρὰ τὰς πιέσεις τῶν δημοσιογράφων ἵνα ἴδῃ νὰ προβῇ εἰς ἱστορικὸν σχόλιον, ἐν σχέσει μὲ τὴν Διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ παρέπεμψε τοὺς ἐρωτῶντας εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον προκειται νὰ ἐκφωνήσῃ αὔριον ἀπὸ ραδιοφώνου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρσαλ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΘΕΩΡΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΝ ΠΛΕΟΝ ΤΗΝ ΛΗΨΙΝ ΣΟΒΑΡΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

"ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΦΕΞΗΣ ΝΑ ΒΑΔΙΖΩΜΕΝ ΩΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ,,

ΣΦΟΔΡΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν ἐδήλωσε σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὅτι κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῆς Διασκέψεως τῶν Τεσσάρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνεπείᾳ ταύτης παρίσταται ἀνάγκη λήψεως σοβαρωτάτων ἀποφάσεων, τονίσας ἐπὶ λέξει «δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσωμεν βαδίζοντες ὡς πρότερον».

Ἐπιμένων ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει νὰ διαιρέσῃ τὸν κόσμον καὶ ὅ τι δὲν πρόκειται εἰς οὐδένα νὰ κλείσῃ τὰς θύρας, ὁ κ. Μπέβιν σαφῶς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ συμφωνήσῃ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν μιᾶς ὑπερσυγκεντρωτικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τόσον εὐκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξελιχθῇ καὶ πάλιν εἰς δικτατορίαν. Ὑπομιμνήσκων ἀκολούθως τὴν ἔντονον πίεσιν τὴν ἀσκηθεῖσαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς ἀντιπροσωπείας προσπαθούσης νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ τῶν προτέρων συμφωνίαν διὰ τὴν ἄμεσον ἐγκαθίδρυσιν κεντρικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδίδων εἰς τὴν στάσιν ταύτην τῶν Ρώσσων ἀντιπροσώπων τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως ὁ Ἄγγλος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν :

«Ἐπιδίωξίς μας εἶναι, ὅπως ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἀντιπροσωπεύῃ οὐσιαστικῶς τὸν Γερμανικὸν λαὸν καὶ νὰ μὴν ἀποτελῇ ἁπλοῦν ὄργανον εἰς χεῖρας τῆς κατεχούσης Δυνάμεως". Ἀφοῦ δὲ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν του θλῖψιν καὶ ἀπογοήτευσιν διὰ τὴν ἀποφασιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὅπως μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἀνορθωτικὴν προσπάθειαν τὴν ἐπιδιωκομένην διὰ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, ὁ κ. Μπέβιν κατηγόρησε τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ὡς ἀσκοῦσαν πρωτοφανῆ καὶ τεραστίαν πίεσιν ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀμέσως γειτονευουσῶν χωρῶν καὶ ὡς διατάξασαν ταυτας, ὅπως μὴ λάβουν μέρος καὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ προσπάθειαν.

Συνεχίζων ὁ κ. Μπέβιν, ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του μία τοιαύτη ἐνέργεια ἀπετέλει παραβίασιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς καὶ ἐνεργείας τῶν Κρατῶν αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν κατάργησιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ μέλλον, ὁ Βρετανὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τί πρόκειται νὰ συμβῇ καὶ διαψεύδων ἐν συνεχείᾳ τονίσχυρισμόν, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἔχει προβῆ εἰς διαφόρους προετοιμασίας διὰ νὰ διαιρέσῃ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐγκαταστήσῃ Κυβερνήσεις τῆς ἀρεσκείας της ὁ κ. Μπέβιν, εἶπε :

«Θὰ ἦτο ἴσως δικαία καὶ ὀρθὴ ἡ ἐπίκρισις, ὅτι ἡ χώρα μας δὲν προέβη εἰς οἱανδήποτε τῶν προετοιμασιῶν τοῦ εἴδους τούτου. Ἴσως τοῦτο νὰ ἦτο παράλειψις. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, εἶναι τελείως ἀναληθές, ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία εἶχεν ἀναλόβει ὡρισμένου εἴδους ὑποχρεώσεις διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν θὰ ἀπετύγχανεν ἡ Διάσκεψις. Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπέσυρε τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκεται ἡ ἀποκατάστασις πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἑνότητος τῆς Γερμανίας ὑπὸ συμμαχικὸν ἔλεγχον καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀσφάλειαν.

Ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ ἐκτελέσῃ, ἐφόσον εἶναι τοῦτο δυνατόν, ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ θὰ πράξῃ τὸ καλλίτερον διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς δυσκόλου ταύτης καταστάσεως. Θὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας της διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πιστεύω ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον— ἤτοι ἑνότητα ὄχι μόνον διὰ τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν εἰρήνης δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Μπέβιν ἐκάλυψαν ζωηραὶ ἐπευφημίαι ὅλων τῶν βουλευτῶν ἀνεξαρτήτως κομμάτων καὶ τῶν πολυπληθῶν ἀκροατῶν.

****

Ο κ. ΗΝΤΕΝ

Μετὰ τὸν κ. Μπέβιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν, ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία δὲν ἔχει ἄλλην ἐκλογὴν εἰ μὴ τὸ νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς Εὐρώπης, ὅπερ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ διατηρῇ ἐλευθερίαν δράσεως — ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ τοὐτέστιν.

Συνεχίζων, εἶπεν : «Ἐπιβάλλεται νὰ ἀναλάβωμεν τὸ ἔργον τοῦτο ἄνευ τῆς ἐλαχίστης χρονοτριβῆς. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν ὑπὸ σοβαραν σημείωσιν τὰ διδάγματα τὰ προκύπτοντα

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΑΝΕΜΟΣ ΠΑΓΕΡΟΣ

ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΑ Μ. ΙΩΣΗΦ

Ὁ ὁρίζων ἔκλεισε. Εἶνε ἄχαρι καὶ δυσάρεστον νὰ προβλέπῃ τις, ἤδη, τὸ μέλλον σκοτεινόν. Ἀλλ' ἀποβαίνει, πάντοτε, εἰς τὸ τέλος, ἐπιζήμιος, ἡ ἀπόκρυψις τῆς πραγματικότητος. Ἡ νέα νύξ, ποὺ ἐπλησίασεν ἔτι περισσότεραν, προώρισται, παρὰ τὰ φαινόμενα, νὰ παρουσιάσῃ καλὰ σημεῖα διὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει, ἔφεξῆς, νὰ ἐπισημανθοῦν καὶ νὰ ἐξηγηθοῦν, ὄχι μόνον τὰ σημεῖα ταῦτα ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ὑποβαστάσουν τὴν αἰσιοδοξίαν τῶν ἀνθρώπων ὅτι, ἡ νύξ, ὅταν θὰ ἔλθῃ, θὰ εἶνε, τοὐλάχιστον, τὴν φορὰν αὐτήν, μικρᾶς διαρκείας, ἰδίᾳ δε, φᾶς διαρκείας μεγάλης, ὑ' ἀναλάμψῃ ἔπειτα.

Ἔπειτα!... Καὶ ἐν τούτοις, Ὁ Ὑψηστός, ὅταν εὑρεθῇ κυκλωμένος ἀπὸ ἀπογοήτευσιν, δὲν κερδίζει τίποτε, ἐὰν καταρασθῇ τὴν Μοῖραν διότι εἶνε ἰσχυροτέρα καὶ πλάθει τὴν Ἱστορίαν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον πόνον. Προτιμότερον εἶνε ν' ἀναζητήσῃ, μέσα εἰς τὸ σκότος, τὰς σταγόνας τῆς αἰσιοδοξίας μὲ τὰς ὁποίας θὰ δροσίσῃ τὰς πληγὰς τοῦ μαρτυρίου του. Θὰ ἐλπίσῃ τότε. Καὶ ἡ ἐλπὶς τρέφει τὴν ζωήν.

Ὑπάρχουν δύο δεῖκται, εἰς τὸ ὡρολόγιον ποὺ μετρᾶ τὸν χρόνον τῆς εἰρήνης. Ὁ εἷς, προορισμὸν ἔχει νὰ δεικνύῃ τὸ διάσημα ποὺ χρειάζονται, κατοικικῶς, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσία διὰ νὰ ξεκουραοθοῦν ἀπὸ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ νὰ ὀργανωθοῦν εἰς τὰς νέας θέσεις ποὺ κατέλαβον ἀπὰ την Γῆν. Ὁ δείκτης αὐτὸς, ἤ.ο δυνατὸν νὰ ἐργάζεται, νὰ κινηθῇ ἄνευ βλάβης, ἐπὶ 20 – 25 ἔτη, ἐως το 1970, ἴσως καὶ περισσότερον. Ὁ ἄλλος, ὅμως, δείκτης, εἶνε λεπτος, πολυ εὐαίσθητος καὶ ἀφορᾶ τὰς προετοιμασίας ιῶν δυο Γιγάντων, εἰς τὰ νέα, τρομερά, μυστικὰ ὅπλα ἅπαξ ταῦτα ἐφευρεθῆσαν. Ὁ δείκτης αὐτὸς θὰ ἐσταμάτα καὶ θὰ προεκάλει τὴν βλάβην εἰς τὸ ὡρολόγιον καὶ τον κίνδυνον καταστροφῆς ὁλοκλήρου τῆς μηχανῆς, ὅταν ἡ Ἀμερική, εἰς ἣν ἔλαχε τὸ πρυβάδισμα, ἔκριτνεν ὅτι δὲν δυναται νὰ δωσῃ πλέον, χάριν τοῦ καλοῦ της καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ Πλανητου, ἄλλον κειρον εἰς τὴν Ρωσιαν, ἡ δὲ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν παρεδεχέτο νὰ ὑπεχωρῆσῃ ἀμαχητὶ εἰς τὴν θέσιν ιου δευτερου. Εἰς την περίπτωσιν αυτὴν, ιο ὡρολόγιον θὰ ἔμενεν ἀκινητον, δεικνῦον μίαν φοβερὰν ὥραν τεσσαρα ἐως πεντε ἔτη, μετὰ τον τερμα ισμον της δευτέρας παγκοσμιου συρράξεως.

Εἰς τὴν βλβιν ιὴν, Χιροσιμα, ἡ.ο ἤδη γεγραμμενη ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τοῦ Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου, διὰ τὴν περίπτωσιν Ρωσικῆς ἀδιολλαξίας. Εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ἔσπασε τὸ ἐλατήριον. Θ' ἀρχίσουν, ὀλίγον κατ' ὀλίνον, τώρα, οἱ τελικαὶ προετοιμασίαι. Ὁ πόλεμος νεύρων, θα εντεθῇ. Ἡ Ἑλλάς, εὑρισκομένη εἰς εὐπαθῆ θέσιν, θὸ συνεχίσῃ ὑποφέρουσα ἀλλὰ καμὴ εγκαταλειπομένη ἀπὸ τὴν Δύσιν. Θὰ ζήσῃ, αἱμορραγοῦσα, ἀλλὰ θὰ ζήσῃ. Ἐφ' ὅσον ἐπικράτει διεθνὴς κατευνασμός, ἤτο δυνατὸ να χαθῇ ἡ Ἑλλάς.

Ὁ ιφιπτος καθ' ον ἐστσμάτησεν ἡ Διάσκιψις τοῦ Λονδίνου, ἀποδεικνύει μίαν τερασιαν διαφορὰν ἀπὸ τὸ Μόναχον. Ἐνεῖ, ὁ Χίτλερ ἦιο πανίσχυρος. Τώρα, ὁ Μάρσαλ εἶνι ὁ ἰσχυρός, ὁ ἀποφασίζων, ο ρυθμιζων τὴν ἐξέλιξιν. Διακόπτει τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων, ἐπ' ἀόριστον. Τοῦτιο σημαίνει ὅτι ὁ κ. Μολότωφ πρέπει νὰ λάβῃ τὴν προσεχῆ πρωτοβουλίαν, ἐὰν θελῃ. Ἡ στασις τοῦ Μάρσαλ, ἠ.ο ὠδαι νὰ εἴπεν οὐτιος εἰς τὸν Ρῶσσον ὑπουργόν: «Ἐὰν, τυχόν, μι χρειασθῇς καὶ ἔχῃς τίποτε νεώτερον νὰ προσφέρῃς διὰ τὴν συνεννόησιν ἐπὶ των ἰδικῶν μου ὅρων, εἰδοποίησέ με εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ θὰ κρίνω». Ὁ Ρῶσσος ὑπουργος ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μόσχαν. Ἐ κεῖ θὰ εὕρῃ τὸ βοῖβιι εἰς τὸ δύο τρίτα τῆς μέχρι τοῦδε ἀξίας του καὶ θὰ παρακολουθήσῃ κατὰ τὸν διερχόμενον χειμῶνα μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν συνεχῶς ἀνατιμράσουσαν περισσότερον τὰ Ρωσικὰ σπλάγχνα.

Ὁ μακρὸς χρόνος θὰ εἰργάζετο εἰς ὄφελος τῆς Ρωσίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑτοιμασίας τοῦ πολεμικοῦ ἐξοπλισμοῦ της, μὲ τὸ μειονεκτημα, ὅμως, τῆς συνεχοῦς ἐπιδεινώσεως τῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως. Ἀλλ' ὁ χρόνος, μέχρι τοῦ 1950, ἐργάζεται εἰς βάρος τῆς Ρωσίας, διττῶς: καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς προετοιμασίας, διότι δὶν προφθάνει αὐτη νὰ ἐιοιμάσῃ, ἐως τότε, καὶ ὀξιόλογον.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἠδύναντο ν' ἀγνοήσουν την εὐκαιρίαν. Ἂν ἔφηναν νὰ παρέλθουν τὰ ἔτη, θ' ἀντιτάσσετο ὁ Κόσμος ὁλόκληρος. Ἡ Ρωσια δὲν εδέχθη την λογικήν. Οἱ ἄνθρωποι θα ὑποφέρουν καὶ πάλιν. Περισσότεροι, ἐν σχέσει μὲ ἔτη γαλήνην ποὺ ἠξίζαν, μετὰ τὰ ὅσα ἐιρύβησαν, ὀλιγώτερον ἐν συγκρισει μὲ την καταστροφὴν τοῦ παντὸς, ἤ ις θὰ ἐπήρχετο μετὰ δεκα ἢ εἴκοσιν ἔτη.

ΑΝΔΡΕΑΣ Μ. ΙΩΣΗΦ

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΩΝ ΥΒΡΕΩΝ ΤΟΥ ΤΟΛΙΑΤΙ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΠΕΔΙΟΝ ΣΥΜΠΛΟΚΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΡΩΜΗ, 18 Δεκεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Κατὰ τὴν διάρκειαν συζητήσεως ἐν τῇ Συντακτικῇ Συνελεύσει ἐπὶ τοῦ νέου προγράμματος τῆς ἀνασχηματισθείσης Κυβερνήσεως, συνεπλάκησαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων Ρεπουμπλικάνοι καὶ Κομμουνισταὶ βουλευταί, συνεπείᾳ δὲ τούτου διεκόπη προσωρινῶς ἡ συνεδρίασις.

Ἡ τάξις ἤρχισε νὰ διαταράσσεται, ὅταν ὁ Κομμουνιστὴς ἡγέτης Τολιάττι ἐπικρίνων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. ντὲ Γκάσπερι, εἶπεν ὅτι οὗτος μεταβάλλει τὴν Ἰταλίαν εἰς δούλην τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Ρεπουμπλικάνους βουλευτὰς ἐκραύγασεν : «Αἴσχος καὶ διὰ σάς! Ἐ σύρατε τὴν σημαίαν μας εἰς τὸν βόρβορον».

Αἱ τελευταῖαι φράσεις ἀπετέλεσαν τὸ σύνθημα διὰ νὰ ἐκραγῇ ἀληθὲς πανδαιμόνιον καὶ νὰ ἔλθουν εἰς χεῖρας Κομμουνισταὶ καὶ Ρεπουμπλικάνοι, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸν ὡρισμένων βουλευτῶν.

ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΑΣ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἡ Ἰταλία δὲν ἔχει αὐταπάτας —γνωρίζει ὅτι εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων Δυνάμεων ποὺ ἔχουν μοιρασθῆ σήμερα τὸν κόσμον. Οἱ κάτοικοι τῆς Ρώμης λέγουν: «Ἀπέχουμε 12 μίλια ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ σύνορα —τὴν θάλασσαν καὶ 270 μίλια ἀπὸ τὰ Ρωσσικὰ σύνορα—τὴν Γιουγκοσλαυίαν».

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἔφθασα ἐδῶ συνωμίλησα μὲ τοὺς ἡγέτας σχεδὸν ὅλων τῶν σημαντικῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἀποχρώσεων: Τὸν κόμητα Κάρλο Σφόρτσα, παλαίμαχον πολιτικὸν καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν Τζοβάννι Γκρόνκι, ἀρχηγὸν τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος, τὸν Ραντόλφο Πατσιόρτι, ἡγέτην τοῦ ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος, τὸν Γκιουζέππε Σαραγκάτ, ἀρχηγὸν τῶν δεξιῶν σοσιαλιστῶν, τὸν Ἀντώνιον Τζιολίττι, εἰδικὸν διὰ τὰ διεθνῆ ζητήματα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ πρώην ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Τοὺς ἠρώτησα ὅλους ἂν ὑπάρχῃ ἄμεσος κίνδυνος ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ ἀπάντησις ὅλων ἦτο ἕνα κατηγορηματικὸν «Ὄχι» Ὡς εἷς ἄνθρωπος ἀπέδιδαν τὰς σχετικὰς φήμας εἰς τὸ εὐέξαπτον τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Ἀμερικανῶν.

Οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ὅλων τῶν ἄλλων κομμάτων, καίτοι ἀναγνωρίζουν τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, δὲν πιστεύουν ὅτι τὸ ἰταλικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειρήσῃ πραξικόπημα.

«Οἱ κομμουνισταὶ—μοῦ εἶπεν ὁ ἡλικίας 27 ἐτῶν Τζιολίττι, ἀνεψιὸς ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων πολιτικῶν τῆς Ἰταλίας— εἶμεθα πρῶτον Ἰταλοὶ καὶ κατόπιν κομμουνισταί. Τὸ Ἰταλικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα ἀποβλέπει εἰς καθαρῶς κοινοβουλευτικὸν ἀγῶνα διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς εὐρέος συνασπισμοῦ τῶν μεγαλυτέρων πολιτικῶν κομμάτων».

Ἐξέφρασε τὴν φιλίαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἰταλοί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κομμουνιστῶν, αἰσθάνονται πρὸς τὰς Ἡν. Πολιτείας διὰ τὴν οὐσιαστικὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν τοὺς παρεσχέθη κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ λυποῦνται διὰ τὴν σημερινὴν ἀμερικανικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

Διὰ τὸν κοινὸν Ἰταλὸν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶναι ἐπίσης ἀπίστευτος. Ἐμφύλιος πόλεμος μὲ τί σπάς ἐρωτᾷ; Μὲ σωρούς πληθωρικῶν λιρεττῶν ἢ μὲ τὰ μικρὰ ὅπλα ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Συμμάχων; Ἐμφύλιος πόλεμος μὲ ποίον; Μὲ ἀνθρώπους ποὺ εἶναι μέχρι θανάτου κουρασμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον; Μόνον νέος παγκόσμιος πόλεμος θὰ ἠμποροῦσε νὰ προκαλέσῃ ἐμφύλιον πόλεμον εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ πρόληψις ἑνὸς τοιούτου πολέμου ἀντιπροσωπεύει τὴν κυριωτέραν ἐξωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν Ἰταλῶν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Ἡ Ἰταλία εἶναι τὸ πολιτικὸν θερμόμετρον τοῦ κόσμου. Ὅταν ἡ διεθνὴς πολιτικὴ ἔντασις αὐξάνει, τὸ ἠθικὸν τοῦ κόσμου πίπτει ἀναποφεύκτως καὶ παρασύρει τὴν ἤδη ἐπικινδύνως πεσμένην λιρέτταν. Οὐδεμία χωρα τοῦ κόσμου ἔχει ἀντιληφθῆ τόσον καθαρὰ ὅσον ἡ Ἰταλία ὅτι ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος της, ἡ ὕπαρξις της ἢ ἡ ἐξαφάνισίς της ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Σοβ. Ἑνώσεως.

Εἰς τὴν περίφημον τοποθεσίαν τῶν πηγῶν τοῦ Καρακάλα ὁπου οἱ Ρωμαῖοι συνέρρεον ὅλο τὸ Ἑλληνικὸ διὰ ν' ἀκουσουν τὴν «Κάρμεν» κάτω ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ Μπερνίνι, κατὰ μῆκος τοῦ Τιβέρεως, ἐπάνω ἀπὸ τὸ μαυσωλεῖον τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁ κόσμος ὁμιλεῖ διὰ τὸν πόλεμον ὅπως διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους τῆς ὑπάρξεώς του.

Καὶ, παρὰ τὴν ἀθλιότητα τῶν χιλιάδων τῶν ποιδιῶν ποὺ διατρέχουν τοὺς δρόμους διὰ νὰ μαζεύσουν ἀποτσίγαρα, τοὺς ζητιάνους μὲ τὰ χαῦνα μάτια καὶ τὰ ἰσχνὰ πρόσωπα, ποὺ κυττάζουν τοὺς πενταψηφίους ἢ ἑξαψηφίους ἀριθμοὺς εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων, ἡ Ρώμη ἔχει ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ μέλλον ἂν διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη.

Αἱ τιμαὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶναι τοὐλάχιστον πενῆντα φορὰς μεγαλύτεραι ἀπὸ τὰς προπολεμικάς. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ ἐργάτου κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 8.000 καὶ τῶν 20.000 λιρεττῶν. Ἕνα κιλὸ κρέας κοστίζει 1.500, ἕνα κοστούμι ἐπάνω ἀπὸ 20.000, ἕνα ζεῦγος ὑποδήματα 6.000, ἕνα ὑποκάμισον 1.500 μέχρι 3.000, ἕνα λίτρον γάλα περισσότερον ἀπὸ 100. Καὶ πάλιν ἡ Ἰταλία εἶναι φθηνὴ διὰ τὸν ξένον.

Ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ζοῦν οἱ Ἰταλοί, ἀλλ' ὁ κόμης Σφόρτσα μοῦ εἶπεν: «Ἡ πτωχεία ἦτο πάντοτε σύντροφος τῶν Ἰταλῶν». Εὑρίσκουν τὸν τρόπον νὰ ἐπισκευάζουν αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου θὰ εἶχον διαλυθῆ πρὸ πολλοῦ. Βάφουν μὲ χαρούμενα χρώματα σπιτάκια τὰ ὁποῖα ἀλλοῦ θὰ εἶχον κατεδαφισθῆ. Οὕτω οἱ Ἰταλοὶ διέρχονται μίαν καταστρεπτικὴν περίοδον πληθωρισμοῦ.

Τί θὰ γίνῃ ὅμως τὸν προσεχῆ χειμῶνα; Ἡ ἔλλειψις καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν ἐφοδίων τροφίμων καὶ ἄνθρακος ἀπειλεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Ἂν αἱ βιομηχανίαι τοῦ Βορρᾶ ὑποχρεωθοῦν νὰ κλείσουν, 1.000.000 ἐργάται θὰ ριφθοῦν εἰς τοὺς δρόμους. Τότ